

Norsk Gartnerforbund
Schweigaardsgt. 34 F, 0191 Oslo

Oslo, 26. februar 2021

Tariffnemnda
Postboks 4720 Torgarden
7468 Trondheim
E-post: post@nemndene.no

Svar på Høringsbrev - begjæring om fortsatt allmenngjøring av tariffavtale for jordbruks- og gartnerinæringen (ref. nr 2020/14)

Norsk Gartnerforbund er en medlemsorganisasjon for bedrifter innen gartneri- og hagebruksnæringen. Vi uttaler oss på vegne av disse, og med støtte fra produsentorganisasjonene;

- Nordgrønt SA
- Gartnerhallen SA
- Produsentforeningen 1909

Det vises til tariffnemndas høringsbrev av 08.12.2020.

Vedrørende endring av minstelønnsatsene: Vi har ingen merknader til at minstelønnsatsene i forskriften endres til nivå med gjeldende overenskomst.

Norsk jordbruks- og gartneriproduksjon er under stort press i konkurranse med tilsvarende utenlandske produksjoner, på grunn av høye lønnskostnader og stadig svekket tollvern. Betalingsevne og konkurransekraft er derfor et viktig moment når lønnsnivå diskuteres. Like fullt er lønnsnivået i landbruket lavt i forhold til det resterende av norsk arbeidsliv. Det er vår erfaring at næringen vår, og spesielt for erfarne ansatte, har lønn over minstelønnsatsene, og således allerede i dag praktiserer systemer for ansiennitetsberegning og bonusordninger.

Forslaget fra LO om å endre i ansiennitetsreglene i forskriften av 10.12.18 nr.1699. § 3, om allmenngjøring av ansiennitetsberegninger for jordbruk- og gartnerinæringen, reiser flere problemstillinger. Ansiennitet har ikke vært en del av allmenngjøringsforskriften tidligere, og om dette skal endres bør det være godt begrunnet og praktisk mulig å forstå og etterleve.

Forslaget som er fremlagt i begjæringen følger ikke fraseringsene i overenskomsten, og dette er uheldig. Hvis det skal være aktuelt å allmenngjøre ansiennitetsberegninger må det være betydelig klarere hva disse vurderingene skal være, og det bør være en tydelig, felles forståelse både mellom partene i forhandlingene og landbrukets organisasjoner i forkant.

I utkast til ny forskrift §3 siste ledd, lyder setningen *All relevant praksis innenfor gartneri, hagebruk og landbruk skal medregnes i beregningen av lønnsansiennitet.* Vurderingen av hva som er «all» og

«relevant» praksis etterlater stort rom for diskusjon, og vil være umulig å kontrollere med foreslått ordlyd. LO skriver at grunnlaget for å foreslå denne tilføyingen er å lette tilsynspraksis, og etter vårt syn vil dette ikke bli noe klarere av tilføyingen.

«All» praksis kan ikke gjelde. Det må kunne vises til en viss kontinuitet slik at en sikrer at den praksis som skal telle, har en verdi. Vi foreslår på denne bakgrunn at det dersom reglene skal endres, fortsatt opprettholdes en tidsmessig grense for hvilken arbeidserfaring som skal telle, og at det på denne måten klargjøres hva som kan regnes som «relevant praksis» som gir rett til opprykk i lønn. Uten en slik nedre grense vil vurderingene kunne bli vanskelig å håndtere. Dersom endringene skal foretas, er det behov for å definere hva «all ansiennitet» er, ellers så blir dette et «såpestykke». Dagens regler med en konkret tidfesting av lønnsopprykket fungerer etter vår mening bra. En eventuell endring bør derfor tuftes på dette grunnlaget, slik at en får klare føringer for hva som skal med, og ikke, i vurderingen.

Begrepet «relevant» er særlig åpen for tolkning. Jordbruks- og gartnerinæringene har utstrakt bruk av internasjonal arbeidskraft. Klima, ferdigheter, ulike dyrkingsteknikker og andre forhold kan gjøre at det å vurdere hvilken praksis som er relevant vil være svært utfordrende. For at ansiennitetsberegningene skal treffe etter intensjonen er det derfor viktig å gjøre denne så presis og lett å tyde at dette ikke blir kilde til konflikt.

Å bevise ansiennitet må være arbeidstakers byrde. Arbeidstaker må medbringe bevis på ansiennitet, og arbeidsgiver vurderer hvilken praksis som er relevant for jobb i norsk jordbruk og gartneri.

Lønnsforhandlinger utover minstelønnsatsene for øvrig er en forhandling mellom arbeidsgiver og arbeidstaker. Det bør være en prioritering at forskrift om allmenngjøring bør gi tydelige og enkle føringer for beregningene, når disse skal være almenngyldige. Eventuelle ytterligere ansiennitet eller andre lønnstillegg bør som før kunne forhandles lokalt.

Med tanke på funn fra Arbeidstilsynet gjennom de siste årene ser vi at allmenngjøring av minstelønnsatser fremdeles er relevant. Vi opplever at våre medlemsbedrifter selv har gode holdninger og at det er god praksis på dette området. Dette er seriøse bedrifter, og sosial dumping er ikke et kjent problem, men med enkelte funn av uheldige arbeidsvilkår anerkjenner vi minstelønnens relevans. Næringen har også utvist mange tilfeller av selvjustis, for eksempel ved opplæring i arbeidsgiverrollen gjennom siste vinter, gjennom et kurs etablert av en næring i samarbeid.

Med vennlig hilsen

Katrine Røed Meberg
Generalsekretær

Tove Ladstein
Konsulent